

به خراباتِ ما یا

پرود آهم از نهان
به بلندای گهکشان) ۲
(نظرِ پیرِ میگده
می‌کشدَم کِشانِ کِشان) ۲

می زده‌ام سَبو سَبو
پی توام دوان دوان
(هرچه که تو می‌طلبی
می‌طلبم همان همان) ۲

(زُلفِ حیرانِ تو حیرانِ تو حیرانِ تو من) ۲
(مست و پریشانِ تو من

حسین حسین حسین حسین) ۲

بنده‌ی فرمانِ تو من
آنِ تو من، آنِ تو من
ریگِ بیابانِ تو من
بی دلِ رندانِ تو من
صیدِ، دستانِ تو من
ذبحِ، چشمانِ تو من
مستِ مَستانِ تو من
چاک، گریبانِ تو من
خاک، نشینانِ تو من
غزلِ خوانِ تو من
مُسلمانِ تو من
خراب و دیوانه‌ی دیوانه‌ی دیوانه تو من

(یا اَباعبدِاللهِ الحُسین) ۱۰

(به خراباتِ ما یا
به ظُلماتِ ما یا) ۲
اگر اَجَلِ امان نداد
به میقاتِ ما یا

قَمرا نورا کوکبا
مَتکان گرد از قبا
(آمده‌ای به گُشتَم
اهلاً و سهلاً مَرَحبا) ۲

سَرِ سوداییِ سوداییِ سوداییِ من

(یارِ تماشاییِ من

حسین حسین حسین حسین) ۲

نَوای لالاییِ من
دلیلِ شیداییِ من
عشقِ رویاییِ من
اوجِ زیباییِ من
شعرِ نیماییِ من
دَمِ مَسیحاییِ من
آنِسیِ تنهاییِ من
لَیلِ لیلائیِ من
دلِ دریاییِ من
اَسیر و آواره‌ی آواره‌ی آواره مَنم

(یا اَباعبدِاللهِ الحُسین) ۶

پرود آهم از نهان
به بلندای گهکشان
نظرِ پیرِ میگده
می‌کشدَم کِشانِ کِشان

می زده‌ام سَبو سَبو
پی توام دوان دوان
هرچه که تو می‌طلبی
می‌طلبم همان همان

زُلفِ حیرانِ تو حیرانِ تو حیرانِ تو من
(مست و پریشانِ تو من

حسین حسین حسین حسین) ۲

بنده‌ی فرمانِ تو من
آنِ تو من، آنِ تو من
(ریگِ بیابانِ تو من) ۲
بی دلِ رندانِ تو من
صیدِ دستانِ تو من
ذبحِ چشمانِ تو من
مستِ مَستانِ تو من
چاک، گریبانِ تو من
خاک، نشینانِ تو من
غزلِ خوانِ تو من
مُسلمانِ تو من
خراب و دیوانه‌ی دیوانه‌ی دیوانه تو من

اَباعبدِاللهِ الحُسین